

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 12. decembra 2013*

„Okolje — Odpadki — Pojem — Direktiva 2006/12/ES — Pošiljke odpadkov — Obvestitev pristojnih nacionalnih organov — Uredba (EGS) št. 259/93 — Obstoj ravnanja ali namena ali obveznosti zavreči snov ali predmet“

V združenih zadevah C-241/12 in C-242/12,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ju je vložilo Rechtbank te Rotterdam (Nizozemska), z odločbama z dne 11. maja 2012, ki sta prispeli na Sodišče 18. maja 2012, v kazenskih postopkih proti

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (C-241/12) in

Belgian Shell NV (C-242/12),

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, K. Lenaerts, podpredsednik Sodišča v funkciji sodnika prvega senata, A. Borg Barthet (poročevalec), E. Levits, sodnika, in M. Berger, sodnica,

generalni pravobranilec: N. Jääskinen,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 6. marca 2013,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV in Belgian Shell NV R. Fibbe in R. Laan, odvetnika,
- za nizozemsko vlado M. de Ree in C. Wissels, agentki,
- za Evropsko komisijo A. Alcover San Pedro, D. Düsterhaus in P.-J. Loewenthal, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 18. junija 2013

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nizozemščina.

Sodbo

- 1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago pojma „odpadek“ v smislu Uredbe Sveta (EGS) št. 259/93 z dne 1. februarja 1993 o nadzorovanju in kontroli pošiljk odpadkov znotraj Evropske skupnosti, v Skupnost in iz nje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 176), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2557/2001 z dne 28. decembra 2001 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 6, str. 378, v nadaljevanju: Uredba št. 259/93), in Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L 190, str. 1).
- 2 Ta predloga sta bila vložena v okviru dveh kazenskih postopkov, uvedenih, prvi, zoper družbo Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV in, drugi, zoper družbo Belgian Shell NV (v nadaljevanju, skupaj: Shell), zaradi prevoza pošiljke dizelskega goriva z izredno nizko vsebnostjo žvepla, ki je bilo nenamerno pomešano z metil-tetra-butil etrom (v nadaljevanju: zadevna pošiljka), iz Belgije na Nizozemsko.

Pravni okvir

Uredba št. 259/93

- 3 V šesti, deveti in osemnajsti uvodni izjavi Uredbe št. 259/93 je navedeno:

„ker je pomembno, da se nadzorovanje in kontrola pošiljk odpadkov urejata na način, ki upošteva potrebo po ohranjanju, varovanju in izboljšanju kakovosti okolja;

[...]

ker morajo biti pošiljke odpadkov predhodno prijavljene pristojnim organom, s čimer se jim omogoči, da so pravilno obveščeni zlasti o vrsti odpadkov, njihovem premeščanju ter odstranitvi ali predelavi, tako da ti organi lahko sprejmejo vse potrebne ukrepe za varovanje zdravja ljudi in okolja, vključno z možnostjo, da utemeljeno ugovarjajo pošiljki;

[...]

ker mora, če gre za nezakonit promet, oseba, katere dejanja so tak promet povzročila, vrniti odpadke in/ali jih odstraniti ali predelati na drug in okolju varen način; ker morajo pristojni organi države odpreme ali pristojni organi namembne države, kakor je primerno, posredovati sami, če ta oseba tega ne naredi“.

- 4 V skladu s členom 2 Uredbe št. 259/93:

„[...]

(a) so odpadki opredeljeni kakor v členu 1(a) Direktive 75/442/EGS [Sveta z dne 15. julija 1975 o odpadkih (UL L 194, str. 39)];

[...]

(h) prejemnik pomeni osebo ali podjetje, ki se mu odpadki pošljejo za predelavo ali odstranitev;

(i) odstranjevanje je opredeljeno kakor v členu 1(e) Direktive 75/442/EGS;

[...]

(k) predelava je opredeljena kakor v členu 1(f) Direktive 75/442/EGS“.

- 5 Naslov II „Pošiljke odpadkov med državami članicami“ Uredbe št. 259/93 vsebuje poglavje A, ki se nanaša na postopek, ki se uporablja za pošiljke odpadkov za odstranjevanje, in pod katerega spada tudi člen 3. Odstavek 1 tega člena določa:

„Kadar namerava prijavitelj poslati odpadke za odstranitev iz ene države članice v drugo in/ali jih poslati v tranzitu skozi eno ali več drugih držav članic in brez vpliva na člena 25(2) in 26(2), o tem s prijavo uradno obvesti pristojni organ namembne države ter pošlje kopijo prijave pristojnim organom države odpreme in države tranzita ter prejemniku.“

- 6 V skladu s členom 5(1) te uredbe se pošiljanje lahko opravi šele, ko je prijavitelj prejel odobritev pristojnega organa namembne države.
- 7 Naslov II, poglavje B, Uredbe št. 259/93 se nanaša na postopek glede pošiljk odpadkov, namenjenih predelavi. Člen 6 te uredbe, ki spada pod to poglavje, v odstavku 1 določa:

„Kadar prijavitelj namerava poslati odpadke za predelavo iz Priloge III iz ene države članice v drugo in/ali jih poslati v tranzitu skozi eno ali več drugih držav članic in brez vpliva na člena 25 (2) in 26(2), o tem s prijavo uradno obvesti pristojni organ namembne države ter pošlje kopije prijave pristojnim organom države odpreme in države tranzita ter prejemniku.“

- 8 Člen 26(1) navedene uredbe določa:

„Šteje se, da je vsako pošiljanje, ki je bilo opravljeno:

(a) brez prijave vsem pristojnim organom po določbah te uredbe;

ali

(b) brez odobritve pristojnih organov na podlagi določb te uredbe

[...]

nezakonit promet.“

Uredba št. 1013/2006

- 9 V skladu s členom 2 Uredbe št. 1013/2006 „so odpadki opredeljeni kakor v členu 1(1)(a) Direktive 2006/12/ES [Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih (UL L 114, str. 9)]“.

- 10 Člen 61(1) te uredbe določa:

„Uredba (EGS) št. 259/93 in Odločba 94/774/ES se razveljavita z učinkom od 12. julija 2007.“

- 11 Člen 64(1) navedene uredbe določa:

„Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 12. julija 2007.“

Direktiva 2006/12

12 V uvodnih izjavah od 2 do 4 in 6 Direktive 2006/12 je navedeno:

- „(2) Bistveni cilj vseh predpisov o ravnanju z odpadki bi moralo biti varstvo zdravja ljudi in okolja pred škodljivimi vplivi, ki jih povzročata zbiranje, prevoz, obdelava, skladiščenje in odlaganje odpadkov.
- (3) Za izboljšanje učinkovitosti ravnanja z odpadki v Skupnosti je potrebna skupna terminologija in opredelitev pojma odpadki.
- (4) Za premične stvari, ki jih lastniki odstranjujejo ali nameravajo ali morajo odstraniti, bi bilo treba ob upoštevanju določenih izjem uporabljati učinkovite in usklajene predpise o odstranjevanju in predelavi odpadkov.

[...]

- (6) Da bi dosegle visoko raven varstva okolja, bi morale države članice [...] zagotavlja[ti] odgovorn[o] odstranjevanj[e] in predelav[o] odpadkov [...]"

13 Člen 1 te direktive določa:

„1. V tej direktivi:

- (a) ‚odpadek‘ pomeni vsako snov ali predmet v skupinah, navedenih v Prilogi I, ki ga imetnik zavrže ali namerava ali mora zavreči;
- (b) ‚povzročitelj‘ pomeni vsakogar, katerega dejavnosti povzročajo nastajanje odpadkov (izvirni povzročitelj) in/ali vsakogar, ki izvaja predobdelavo, mešanje ali druge postopke, katerih posledica je sprememba narave ali sestave odpadkov;
- (c) ‚imetnik‘ pomeni povzročitelja odpadkov ali fizično ali pravno osebo, ki ima odpadke;

[...]

- e) ‚odstranjevanje‘ pomeni postopke, navedene v Prilogi II A;

- f) ‚predelava‘ pomeni postopke, navedene v Prilogi II B;

[...]

2. Za namene točke 1(a) Komisija v skladu s postopkom iz člena 18(3) pripravi seznam odpadkov, ki spadajo v skupine, naštetih v Prilogi I. Seznam se redno pregleduje in se ga po potrebi po istem postopku spremeni.“

14 Člen 4 navedene direktive določa:

„1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev takih načinov predelave ali odstranjevanja odpadkov, ki ne ogrožata zdravja ljudi in brez uporabe postopkov ali načinov, ki bi lahko škodovali okolju [...]

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za prepoved puščanja, odmetavanja ali nenadzorovanega odstranjevanja odpadkov.“

15 Člen 8 te direktive določa:

„Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da imetnik odpadkov:

(a) preda svoje odpadke zasebnemu ali javnemu pobiralcu odpadkov ali podjetju, ki izvaja postopke iz Priloge II A ali II B;

ali

(b) sam predela ali odstrani odpadke v skladu z določbami te direktive.“

16 Člen 20 Direktive 2006/12 določa:

„Direktiva 75/442/EGS se razveljavi brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv, ki so navedeni v delu B Priloge III, v nacionalno pravo.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV.“

17 Direktiva 2006/12 je v skladu z njenim členom 21 začela veljati 17. maja 2006.

18 V Prilogi I k tej direktivi so našteve te vrste odpadkov:

„[...]

Q2 Izdelki brez specifikacij

[...]

Q4 Materiali, ki so bili razsuti, razliti, izgubljeni ali drugače poškodovani, vključno z materiali, opremo itd., ki so bili onesnaženi zaradi nezgode

[...]

Q7 Snovi, ki ne delujejo več zadovoljivo (npr. onesnažene kisline, onesnažena topila, izrabljene temperne soli ipd.)

[...]

Q14 Izdelki, ki jih imetnik ne uporablja več (npr. odpadki iz kmetijstva, stanovanj, uradov, blagovnega prometa, trgovine ipd.)

[...]

Q16 Materiali, snovi ali izdelki, ki jih prej navedene skupine ne vsebujejo.“

19 Priloga II B k navedeni direktivi vsebuje ta seznam postopkov predelave:

„R 1 Uporaba načelno kot gorivo ali drugače za pridobivanje energije

R 2 Pridobivanje topil/regeneracija

R 3 Recikliranje/pridobivanje organskih snovi, ki se ne uporabljajo kot topila (vključno s kompostiranjem ali z drugimi procesi biološkega preoblikovanja)

- R 4 Recikliranje/pridobivanje kovin in njihovih spojin
- R 5 Recikliranje/pridobivanje drugih anorganskih materialov
- R 6 Regeneracija kislin ali baz
- R 7 Predelava sestavin, ki se uporabljajo za zmanjšanje onesnaževanja
- R 8 Predelava sestavin iz katalizatorjev
- R 9 Ponovno rafiniranje olja ali druge ponovne uporabe olja
- R 10 Vnos v ali na tla v korist kmetijstvu ali za ekološko izboljšanje
- R 11 Uporaba odpadkov, pridobljenih s katerim koli postopkom, naštetim pod R1–R10
- R 12 Izmenjava odpadkov za predelavo s katerim koli postopkom, naštetim pod R1–R11
- R 13 Skladiščenje odpadkov do enega od postopkov, naštetih pod R1–R12 (razen začasnega skladiščenja – do zbiranja – na kraju nastanka odpadkov).“

Spora o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 20 Družba Shell je 3. septembra 2006 na Nizozemskem na tanker natovorila dizelsko gorivo z izredno nizko vsebnostjo žvepla (v nadaljevanju: dizelsko gorivo ULSD), da bi ga dostavila kupcu s sedežem v Belgiji (v nadaljevanju: belgijski kupec).
- 21 Ko je bila zadevna pošiljka temu kupcu dostavljena, se je izkazalo, da so bili ob natovarjanju v rezervoarjih tankerja ostanki metil-tetra-butil etra, s katerim se je pomešalo dizelsko gorivo ULSD.
- 22 Ker je bila točka vnetišča te pošiljke prenizka za nadaljnjo prodajo kot dizelsko gorivo, za kar je bila prvotno namenjena, in ker prejemnik na podlagi svojega okoljskega dovoljenja mešanice ni smel skladiščiti, je navedeno pošiljko vrnil družbi Shell, ki jo je prepeljala na Nizozemsko.
- 23 Državno tožilstvo pred Rechtbank te Rotterdam trdi, da je bil zadevni proizvod v času prevoza iz Belgije na Nizozemsko odpadek in da je zato, ker družba Shell ni izpolnila obveznosti prijave iz člena 15 Uredbe št. 259/93, odgovorna za nezakonit promet v smislu člena 26(1) te uredbe.
- 24 Družba Shell pa trdi, da zadevnega pošiljke ni mogoče opredeliti kot odpadek.
- 25 Ker je rešitev sporov, o katerih mora odločiti Rechtbank te Rotterdam, odvisna od razlage pojma „odpadek“ v smislu uredb št. 259/93 in 1013/2006, je to prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
  - „1. Ali se pošiljka dizelskega goriva šteje za odpadek v smislu [uredb št. 259/93 in št. 1013/2006], če
    - pošiljka vsebuje [dizel ULSD], ki je bil pomotoma pomešan z metil-tetra-butil etrom,
    - pošiljka po dostavi kupcu zaradi pomešanja očitno ne ustreza posebnim lastnostim, dogovorjenim med kupcem in prodajalcem (in je torej „off-spec“),
    - je prodajalec po reklamaciji kupca na podlagi prodajne pogodbe pošiljko sprejel nazaj in vrnil kupnino,

— je prodajalec nameraval pošiljko po pomešanju z nekim drugim proizvodom ponovno dati na trg?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen,

(a) ali je mogoče ob upoštevanju zgoraj navedenih dejanskih okoliščin določiti, od kdaj je tako?

(b) ali se ta pošiljka dizelskega goriva kadar koli med dobavo kupcu in ponovnim pomešanjem pri prodajalcu ali v njegovem imenu spremeni v izdelek, ki ni odpadek, in če je tako, kdaj?

3. Ali na odgovor na prvo vprašanje vpliva:

— dejstvo, da bi bilo mogoče pošiljko uporabiti enako kot gorivo, tako kot da bi šlo za čisti ULSD, vendar pa zaradi nizkega vnetišča ne ustreza več (varnostnim) standardom,

— dejstvo, da kupec te pošiljke zaradi njene nove sestave v skladu z okoljskim dovoljenjem ni smel skladiščiti,

— dejstvo, da kupec pošiljke ni mogel uporabiti za predvideni namen, to je za prodajo kot dizelsko gorivo na bencinski črpalki,

— volja kupca, da pošiljko vrne prodajalcu na podlagi prodajne pogodbe,

— dejanska volja prodajalca, da pošiljko vzame nazaj za predelavo s pomešanjem in ponovno dajanje v promet,

— možnost, da se pošiljka predela, tako da ponovno pridobi prvotno nameravano stanje, ali da se jo spremeni v izdelek, ki ga je mogoče prodati po ceni, podobni tržni ceni prvotne pošiljke ULSD,

— če se ta predelava opravi z običajnim proizvodnim procesom,

— če se tržna vrednost pošiljke v stanju, v kakršnem je bila, ko je bila vrnjena prodajalcu, (približno) ujema s ceno izdelka, ki ima dogovorjene posebne lastnosti,

— če je pošiljko mogoče v stanju, v kakršnem je bila, ko je bila vrnjena, dati v promet brez predelave,

— da je trgovina z izdelki, kot je ta pošiljka, običajna in je zadevni trgovski krogi ne štejejo za trgovino z odpadki?“

26 S sklepom predsednika Sodišča z dne 2. julija 2012 sta bili zadevi C-241/12 in C-242/12 združeni za pisni in ustni postopek ter izdajo sodbe.

Vprašanja za predhodno odločanje

27 Rechtbank te Rotterdam z vprašanji za predhodno odločanje, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je kot odpadek v smislu uredb št. 259/93 in 1013/2006 treba opredeliti dizelsko gorivo, ki je bilo ob natovarjanju na tanker nenamerno pomešano z drugo snovjo, če se je po dostavi kupcu izkazalo, da to ni izpolnjevalo pogodbenih specifikacij niti zahtev s področja varnosti zaradi nizkega vnetišča, in ki ga zaradi nove sestave kupec v skladu z okoljskim dovoljenjem ni smel niti skladiščiti niti prodati kot dizelsko gorivo na bencinski črpalki v skladu z njegovim namenom, tako da je bilo to, po ugovoru kupca, vrnjeno prodajalcu, ki ima namen gorivo po zmešanju z nekim drugim proizvodom ponovno dati na trg.

- 28 Najprej je treba opozoriti, da se Uredba št. 1013/2006, za razlago katere prosi predložitveno sodišče, ne uporablja *ratione temporis* za spora o glavni stvari, ker, kakor je razvidno iz spisa, je bila zadevna pošiljka natovorjena na ladjo, namenjeno na Nizozemsko, septembra 2006.
- 29 V zvezi s tem namreč zadošča poudariti, da se v skladu s členom 64(1) Uredbe št. 1013/2006 ta uporablja od 12. julija 2007, od datuma, ko je bila poleg tega – kakor je določeno v členu 61(1) te uredbe – razveljavljena Uredba št. 259/93.
- 30 Zato je treba vprašanja za predhodno odločanje preučiti na podlagi upoštevni določb Uredbe št. 259/93.
- 31 Iz šeste uvodne izjave Uredbe št. 259/93 je razvidno, da je njen namen ureditev nadzora in kontrole pošiljk odpadkov na način, ki upošteva potrebo po ohranjanju, varovanju in izboljšanju kakovosti okolja.
- 32 Natančneje, iz členov 3(1) in 6(1) Uredbe št. 259/93 v povezavi z deveto uvodno izjavo te uredbe je razvidno, da morajo biti pošiljke odpadkov – iz ene države članice v drugo državo članico in/ali tranzit skozi eno ali več drugih držav članic – namenjenih odstranitvi ali predelavi, predhodno prijavljene pristojnim organom, s čimer se omogoči sprejetje vseh potrebnih ukrepov za varovanje zdravja ljudi in okolja.
- 33 V teh okoliščinah predložitveno sodišče sprašuje, ali zadevna pošiljka spada pod pojem „odpadek“ v smislu te uredbe, za ugotovitev, ali bi družba Shell na podlagi navedenih določb morala obvestiti nizozemske organe o prevozu te pošiljke iz Belgije na Nizozemsko ali pa ji tega ni bilo treba storiti.
- 34 V skladu s členom 2(a) Uredbe št. 259/93 v povezavi s členom 20 Direktive 2006/12 je treba za „odpadek“ šteti vsako snov ali predmet, kakor so opredeljeni v členu 1(1)(a) te direktive, in sicer „vsako snov ali predmet v skupinah, navedenih v Prilogi I [k navedeni direktivi], ki ga imetnik zavrže ali namerava ali mora zavreči“.
- 35 Ob upoštevanju vrste odpadkov Q16, navedene v Prilogi I k Direktivi 2006/12, ki zajema „[materiale], snovi ali izdelk[e], ki jih prej navedene skupine ne vsebujejo“, je seznam odpadkov, naveden v tej prilogi I, naveden zgolj kot primer. Enako velja za seznam, ki ga je Komisija sestavila na podlagi člena 1(2) te direktive, in sicer seznam odpadkov iz kategorij, ki so našteje v navedeni prilogi I.
- 36 Ostaja dejstvo, da je to, da neka snov ali predmet spada v eno vrsto odpadkov ali več, razen v kategorijo Q16, prvi indic za njegovo opredelitev kot „odpadek“ v smislu člena 1(1)(a) Direktive 2006/12.
- 37 Vendar pa je v skladu z ustaljeno sodno prakso opredelitev „odpadka“ odvisna predvsem od ravnanja imetnika in pomena izraza „zavreči“ (glej v tem smislu sodbi z dne 24. junija 2008 v zadevi *Commune de Mesquer*, C-188/07, ZOdl., str. I-4501, točka 53, in z dne 18. decembra 2007 v zadevi *Komisija proti Italiji*, C-263/05, ZOdl., str. I-11745, točka 32).
- 38 Izraz „zavreči“ je treba v skladu s to sodno prakso razlagati ob upoštevanju cilja Direktive 2006/12, ki je v skladu z njeno uvodno izjavo 2 varstvo zdravja ljudi in okolja pred škodljivimi vplivi, ki jih povzročajo zbiranje, prevoz, obdelava, skladiščenje in odlaganje odpadkov, pri čemer je treba upoštevati člen 191(2) PDEU, ki določa, da je cilj okoljske politike Evropske unije doseči visoko raven varstva in upoštevanje previdnostnega načela ter načela preventivnega delovanja. Iz tega sledi, da se izraza „zavreči“ in torej pojma „odpadek“ v smislu člena 1(1)(a) Direktive 2006/12 ne sme razlagati ozko (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo *Commune de Mesquer*, točki 38 in 39).

- 39 Iz določb Direktive 2006/12 izhaja, da pojem „zavreči“ zajema hkrati „odstranjevanje“ in „predelavo“ snovi ali predmeta v smislu člena 1(1)(e) in (f) te direktive (glej v tem smislu sodbo z dne 18. decembra 1997 v zadevi Inter-Environnement Wallonie, C-129/96, Recueil, str. I-7411, točka 27).
- 40 Podrobneje, obstoj „odpadka“ v smislu Direktive 2006/12 je treba preveriti glede na vse okoliščine, ob upoštevanju cilja te direktive in ob skrbi, da se ne posega v njeno učinkovitost (glej sodbi z dne 15. junija 2000 v združenih zadevah ARCO Chemie Nederland in drugi, C-418/97 in C-419/97, Recueil, str. I-4475, točke 73, 88 in 97, in z dne 18. aprila 2002 v zadevi Palin Granit in Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus, C-9/00, Recueil, str. I-3533, točka 24, ter zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Italiji, točka 41).
- 41 Določene okoliščine lahko nakazujejo na obstoj ravnanja ali namena ali obveznosti zavreči snov ali predmet v smislu člena 1(1)(a) Direktive 2006/12.
- 42 Najprej je treba posebno pozornost nameniti okoliščini, da zadevnega predmeta ali snovi imetnik ni ali ne bo več uporabljal, tako da ta predmet ali snov pomeni breme, ki ga bo skušal zavreči (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Palin Granit in Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus, točka 37). V tem primeru namreč obstaja nevarnost, da bo imetnik ta predmet ali snov v svoji posesti zavrgel tako, da bo v okolju povzročil škodo, zlasti da ga bo pustil, odvrigel ali odstranil nenadzorovano. Ker spada ta predmet ali ta snov pod pojem „odpadek“ v smislu Direktive 2006/12, zanju veljajo določbe te direktive, kar pomeni, da je treba v skladu s členom 4 navedene direktive ta predmet ali to snov predelati ali odstraniti tako, da se pri tem ne ogroža zdravje ljudi in brez uporabe postopkov ali načinov, ki bi lahko škodovali okolju.
- 43 V zvezi z morebitno „obveznostjo odstranitve“ zadevne pošiljke v smislu člena 1(1)(a) Direktive 2006/12 je treba naprej opozoriti, da *a priori* ni nobene absolutne obveznosti odstranitve te pošiljke, ker ni sestavljena iz prepovedane ali nezakonite snovi ali iz snovi s specifičnim tveganjem, ki bi jih imetnik moral odstraniti (glej po analogiji sodbo z dne 1. marca 2007 v zadevi KVZ retec, C-176/05, ZOdl., str. I-1721, točka 59). Kot izhaja iz predložitvene odločbe, bi bil namreč navedeni tovor nespremenjen prodan na trgu v stanju, v kakršnem je bil ob vrnitvi družbi Shell.
- 44 Komisija pa v pisnih stališčih trdi, da ker je bil zadevni tovor neprimeren za uporabo, za katero ga je namenil belgijski kupec, in ker, drugič, ga ta zaradi nizkega vnetišča ni smel skladiščiti, za kupca pomeni breme, ki bi ga želel, če ne moral zavreči.
- 45 Vendar pa na podlagi teh okoliščin ni mogoče skleniti, da je ta tovor pomenil „odpadek“ v smislu člena 1(1)(a) Direktive 2006/12. Prej je namreč treba preveriti, ali je belgijski kupec s tem, da je navedeni tovor vrnil družbi Shell, ker ta ni bil v skladu s pogodbenimi specifikacijami, tega dejansko „zavrgel“ v smislu člena 1(1)(a) Direktive 2006/12.
- 46 V zvezi s tem je posebno pomembna okoliščina, da je belgijski kupec družbi Shell vrnil dizelsko gorivo ULSD, ki ni bilo v skladu z zahtevami, za pridobitev povračila, in to na podlagi prodajne pogodbe. Toda ker je ravnal tako, ni mogoče šteti, da je bil njegov namen odstranitev ali predelava zadevnega tovara, in ga torej ni „zavrgel“ v smislu člena 1(1)(a) Direktive 2006/12. Poleg tega je treba dodati, da je v okoliščinah, kakršne so te v postopkih v glavni stvari, nevarnost, da bi imetnik zavrgel ta tovor tako, da bi okolju lahko povzročil škodo, majhno. To še toliko bolj velja, če ima – kakor v tej zadevi – zadevna snov ali blago nezanemarljivo tržno vrednost.
- 47 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, ali je imela družba Shell namen „zavreči“ zadevni tovor, ko je bilo ugotovljeno, da ni v skladu z zahtevami. Takega namena namreč družbi Shell pred tem ni mogoče pripisati, saj še ni vedela, da je imela snov, ki ni bila v skladu s pogodbo, ki jo je sklenila z belgijskim kupcem.

- 48 V zvezi s tem mora predložitveno sodišče – ki mora preveriti, ali je imel imetnik zadevnega predmeta ali snovi namen tega dejansko „zavreči“ – upoštevati vse okoliščine obravnavanega primera, pri čemer mora zagotoviti spoštovanje cilja, ki je določen z Direktivo 2006/12 in ki je zagotovitev take predelave ali odstranjevanja, da ne ogroža zdravja ljudi in brez uporabe postopkov ali načinov, ki bi lahko škodovali okolju.
- 49 Glede okoliščin, ki jih je navedlo predložitveno sodišče, da, prvič, bi bil lahko zadevni tovor v državi, v kateri je bil, ko ga je belgijski kupec vrnil družbi Shell, prodan na trgu brez predelave in, drugič, da tržna vrednost zadevnega tovara v veliki meri ustreza vrednosti proizvoda, ki izpolnjuje pogodbene specifikacije, je treba poudariti, da čeprav je njihov namen zavrnitev ideje, da je ta tovor pomenil breme, ki ga je družba Shell skušala „zavreči“, pa te okoliščine ne morejo imeti odločilnega značaja, saj ne izražajo dejanskega namena družbe Shell.
- 50 Poleg tega je treba v zvezi s tem poudariti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso pojma „odpadek“ ni treba razumeti tako, da izključuje snovi in predmete, ki imajo tržno vrednost in ki se lahko ponovno gospodarsko uporabijo (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Palin Granit in Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus, točka 29).
- 51 Okoliščina, da se prodaja proizvodov, ki so podobni zadevni pošiljki, na splošno ne šteje za trgovino z odpadki, čeprav pomeni tudi element, ki lahko kaže, da ta pošiljka ni odpadek, prav tako ne omogoča izključitve možnosti, da je imela družba Shell to pošiljko namen „zavreči“.
- 52 Nasprotno pa je okoliščina, da je družba Shell prevzela zadevno pošiljko zato, da jo zmeša in vnovič da na trg, v obravnavanem primeru odločilna.
- 53 Nikakor namreč ni mogoče upravičiti uporabe določb Direktive 2006/12, s katerimi se skuša zagotoviti predelava ali odstranjevanje odpadkov, ki ne ogroža zdravja ljudi in brez uporabe postopkov ali načinov, ki bi lahko škodovali okolju, za blago, snovi ali proizvode, ki jih želi imetnik izkoriščati ali tržiti pod ugodnimi pogoji, ne glede na predelavo. Vendar pa je treba ob upoštevanju obveznosti široke razlage pojma „odpadka“ to utemeljitev omejiti na položaje, v katerih vnovična uporaba zadevnega blaga ali snovi ni zgolj mogoča, temveč gotova, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče, ne da bi bilo treba prej uporabiti enega od postopkov predelave odpadkov iz Priloge II B k Direktivi 2006/12 (glej po analogiji zgoraj navedeni sodbi Palin Granit in Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus, točka 36, in z dne 11. septembra 2003 v zadevi AvestaPolarit Chrome, C-114/01, Recueil, str. I-8725, točka 36).
- 54 Glede na navedeno je treba na zastavljena vprašanja odgovoriti, da je treba člen 2(a) Uredbe št. 259/93 razlagati tako, da v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, pošiljka dizelskega goriva, ki je bilo nenamerno zmešano z drugo snovjo, ne spada pod pojem „odpadek“ v smislu te določbe, če je imel imetnik te pošiljke dejansko namen, da to pošiljko, zmešano z drugim proizvodom, da vnovič na trg, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

Stroški

- 55 Ker je ta postopek za stranki v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Člen 2(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 259/93 z dne 1. februarja 1993 o nadzorovanju in kontroli pošiljk odpadkov znotraj Evropske skupnosti, v Skupnost in iz nje, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2557/2001 z dne 28. decembra 2001, je treba razlagati tako, da

v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, pošiljka dizelskega goriva, ki je bilo nenamerno zmešano z drugo snovjo, ne spada pod pojem „odpadek“ v smislu te določbe, če je imel imetnik te pošiljke dejansko namen, da to pošiljko, zmešano z drugim proizvodom, da ponovno na trg, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

Podpisi